

'Cohabitation' aan het Europese Parlement

'Cohabitation' van mens en dier **De FILM**

"Op een avond keerde ik per fiets huiswaarts. Ik kwam oog in oog te staan met een vos die me de weg versperde en me aankeek met een blik van 'Wat doe jij hier?' Sindsdien probeer ik de vraag terug te ketsen: 'En jij, wat doe jij hier in Brussel? Is de stad dan jouw terrein?' Diezelfde vraag geldt voor de kerkuilen, de padden, de halsbandparkieten en het vliegend hert. Telkens een stedeling geconfronteerd wordt met een 'wild' dier, ontstaat een gevoel waarbij fascinatie met een zekere argwaan gepaard gaat."

Filmmaker Bernard Crutzen raakte gefascineerd door het gegeven en legde de cohabitation van mens en dier binnen het grondgebied van onze Europese hoofdstad vast in de film 'Bruxelles-sauvage'. En of de dieren schuw waren? "Nee, ze kwamen zelfs aan de camera snuffelen."

In zijn film gaat de cineast op zoek naar de momenten waarop het gedrag van wilde dieren dat van mensen beïnvloedt, wanneer er bepaalde spanningen ontstaan tussen de twee levenssferen waarvan we dachten dat ze definitief van elkaar gescheiden waren. Hij ging aanvankelijk uit

En of de dieren schuw waren? "Nee, ze kwamen zelfs aan de camera snuffelen."

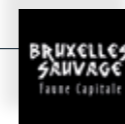
van de idee dat wilde dieren een verrijking zouden zijn voor ons milieu. Dieren kunnen waarnemen in de stad was toch echt wel een wonder. Maar naarmate de film vorderde, ging hij zijn standpunt meer nuanceren: "Nu ben ik ervan overtuigd dat aan het samenleven van mens en wilde fauna grenzen moeten worden gesteld, anders zal de overheid zich verplicht zien om de verdraagzaamheid zoals we die vandaag kennen, in vraag te stellen. Ik wil vermijden dat radicale beslissingen moeten worden genomen, dat de wilde dieren uit Brussel moeten verdwijnen omdat ze er zich te opvallend hebben geïnstalleerd." Het gaat hier niet om een klassieke documentaire over dieren. 'Bruxelles Sauvage' werd in de eerste persoon geschreven. De auteur wordt verteller, geeft zijn indrukken weer, reflecteert en stelt vragen.

De aanwezigheid van wilde fauna in Brussel wordt subjectief in beeld gebracht en op die manier engageert de auteur enkel zichzelf.

Vooraleer zelf het wild te benaderen zocht hij contact met mensen die de dieren observeren en bestuderen. Hij heeft zich voor dit werk gebaseerd op het antropologisch onderzoek van Lucienne Strivay, professor aan de Luikse universiteit. Zij gaat over maatschappelijke keuzes en de verhouding van de mens tot het dier. In Bruxelles Sauvage legt Lucienne Strivay heel eenvoudig uit wat zij op een meer wetenschappelijke manier uiteenzet in haar artikel 'Le renard qui passe' (*).

De beelden werden exclusief opgenomen binnen de administratieve grenzen van Brussel Hoofdstad (op uitzondering van 4 stock shots van dwergvleermuizen, aangeleverd door Frédéric Forget). Er werden enkel inheemse soorten in beeld gebracht en geen exoten, behalve wanneer ze grote druk uitoefenen op de stadsgemeenschap (zoals bijvoorbeeld de halsbandparkiet). Geen enkel dier werd gevoederd, noch in gevangenschap gehouden, noch getemd of mishandeld ten behoeve van de film. ■

(*): Le renard qui passe, Lucienne Strivay en Valérie Mathieu, Université de Liège

De DVD is beschikbaar vanaf 18 november 2014.

Hij kan besteld worden op de website www.bruxelles-sauvage.be. Hij wordt opgestuurd zodra de betaling binnen is op de rekening van de makers: Zistoires bvba IBAN BE88 0682 4882 5841, adviesprijs: 12 €/stuk voor 1 exemplaar + verzendkosten, 10€/stuk vanaf 2 exemplaren + verzendkosten. Verzendkosten: voor België: 2,5 € / EU: 3,5 € / elders: 4,5 €

